

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

ANY XIV - SEGONA EPOCA

JULIOL - AGOST DE 1932 :: N.º 78

SUMARI:

TEXT: III Saló local de Fotografia.—De la XII Diada de Germanor.—Núria, per *J. Duch*.—Ribera de Sotllo i encontorns, per *J.*—En J. Soler i Palet i l'Arqueologia, per *R. de la Galera*.—Crònica.—Fulla d'Excursions Oficials.

GRAYATS: XII Diada de Germanor a la Mata: L'«Esbart Dansaire» del Centre Social, dansant a l'era de la Mata.—Ballada de Sardanes.—Pica de Baborta, clixé *A. Miralda*.—Regió i estanys de Certescans, clixé *A. Miralda*.

Si voleu

uns bons adobs a les
vostres sabates aneu a

N'ISIDRE QUERALT

Especialitat amb el calçat d'Excursionista

Sant Francesc, 51

TERRASSA

Fàbrica de Teules mecàniques

Segués, Donadeu i C.^a

Terres cuites per façanes i
jardins - Articles sanitaris

Despatx: Fontvella, 1 - Telèf. 2111

Tingui present que s'ha obert la
ESPARTENYERIA

* Sport *

Especialitat amb espartenyas per
a caçadors i tota classe d'esports.
Preus econòmics

Raval, 15 - TERRASSA

Consocis:

EFFECTUEU LES VOSTRES
COMPRES EN LES CASES
ANUNCIADES EN EL
PRESENT «ARXIV»

Casa Martorell

Perfumeria nacional i estrangera
Plateria
Bisuteria
Paraigües
Ombrells
Objectes propis per a regal

Font-vella, 59 - TERRASSA

Reparacions i instal·lacions
electro - mecàniques

Telefon, 2415

Despatx:
Pantan, 95

Taller:
Pantan, 104

A. BUSQUÈ

Electrificació de telers per gèneres de punt -. Electrificació
de màquines per aprestos, ascensors, munta-carregues
i tota mena d'especialitats -. -. .

≈ TERRASSA ≈

Fàbrica de Corretges i Guarnicioneria en general
Especialitat en la d'Automòbils

Successor de J. Castella Espanó

Corretges de Goma i Lona, marca P

Església, del 20 al 24

Casa fundada
l'any 1790

Telèfon, 190

Joieria - Bisuteria - Òptica

VIDUA DE

J. BALADA

Suc. de PERE CUCÉLL

Font-vella, 19

Palla, 2

ESTORES

Persianes

Alambres

Hules

Plumers

A. ROVIRA

Casa Simón

Font-vella, 14

TERRASSA

Gran Gorristeria «SPORT»

PILAR MONTAÑA

Especialitat a la mida :-: Dols amb promptitut

Rasa, 11

TERRASSA

Concessionari per a la venda de Combustibles, Petrolis i Lubrificants
del «Monopolio de Petròleos . - Lubrificants, Grasses, Valvolines

J. BIOSCA

Concessionari Marca

Rambla Egara, 209-211. - Telèf. 643

TERRASSA

Gevaert

Plaques diapositives
Vittachrom

dónen imatges:

Sèpia
Taronja
Roig
Violat
Blau

directament per revelat

La millor placa per la
Diapositiu estereoscòpic

Industria Fotoquímica Nacional S. A.

Mallorca, 480

BARCELONA

ARXIV

DEL CENTRE
EXCURSIONISTA
DE TERRASSA

ANY XIV

Segona època

JULIOL - AGOST 1932

NÚM. 78

III Saló Local de Fotografia

EL diumenge de la Festa Major fou inaugurat amb tota solemnitat aquest Saló de Fotografia que cada any esdevé més interessant. A l'acte inaugural hi fou present una representació de l'Excm. Ajuntament.

S'havien rebut 99 fotografies repartides entre els següents plecs: Núm. 1, «Monuments»; núm. 2, «Paradís»; núm. 3, «Art Lucís»; núm. 4, «Sombres»; núm. 5, «Dòrcon»; núm. 6, «Engrunes de Catalunya»; núm. 7, «Vent de Garbí»; núm. 8, «Terra nostra»; núm. 9, «Cinc Temes»; núm. 10, «El Bergadà»; núm. 11, «El nostre esplai»; núm. 12, «Paisatges catalans»; núm. 13, «Paisatges de prop de casa»; núm. 14, «La Costa Brava»; núm. 15, «Perspectives»; núm. 16, «Infinit»; núm. 17, «Primavera»; núm. 18, «La nostra muntanya».

Les proves foren penjades harmoniosament en el característic saló de la nostra entitat i el Jurat format pels senyors Tomàs Viver, Daniel Blanxart, Josep Girona, i Jaume Altisen que actuà de secretari, es reuní i emeté el següent veredict:

Medalla d'or, al lema «La nostra muntanya», del senyor Joan Pineda.

Medalla de vermeil, al lema «Paisatges de prop de casa», del senyor Miquel Astals.

Medalla d'argent, a la foto «Explicant un conte», del lema «Cinc temes», del senyor Lluís Torrella.

Medalla de bronze, a la prova «Bon àpat», del lema «Sombres», del senyor Josep Llenes.

Medalla de bronze, a la foto «Visual» del lema «Arts Lucis», del senyor Gabriel Carreres.

Medalla de bronze, a la prova «Núria - Un recó del riu» del lema «El nostre esplai», del senyor Francesc Aligué.

* * *

El conjunt del saló apareix de més to que el de l'any passat. Abunden les fotos de paisatges, entre les quals hem vist coses reeixidíssimes. Són remarcables les proves premiades amb medalla d'or que tenen una claredat i uns celatges verament esplèndids. Les que obtingueren la medalla de vermeil, són igualment admirables: l'hora i l'ambient hi són ben percaçats. L'autor de «Cinc temes» conrea l'anècdota i la sap transformar en una cosa gentil. És digne d'estímul «Núria - Un recó del riu», com així mateix la col·lecció «Sombres» més que res per la intenció de col·locar-se dintre la tendència moderna de valorar la fotogrènia dels objectes amb llur joc de llums i ombres arbitràries. La foto «Visual» és una nota espectacular.

Sobressurten també les proves núms. 90 i 92 del lema «Primavera», que revelen en llur autor una rara distinció i finesa de visió.

Igualment ens plau parlar de la col·lecció «Infinit», que conté algunes fotos ensopegadíssimes de llum i de realització mestri-vola.

La Secció de Fotografia del nostre Centre pot estar ben orgullosa i satisfeta de l'èxit assolit pel Saló d'enguany.

En el número pròxim d'*Arxiu* publicarem les principals fotografies presentades a concurs.

De la XII Diada de Germanor

LA Diada de Germanor, que cada any celebra el Centre Excursionista, té una transcendència i una virilitat indiscutible per la marxa ascendent de les aspiracions artístiques i culturals que es persegueixen.

Els organitzadors de la nostra Diada, procuren, per tots els mitjans possibles, que la festa sigui agradable a tots els que de bon grat hi assisteixen, donant, però, especial preferència als actes selectes.

Tots tenim el deure d'assistir-hi i més els que han assolit dintre de l'excursionisme una clara visió dels seus infinits milloraments. En la nostra Diada de Germanor, cada any hi vénen nous vinguts. Als sentits dels principiants, l'excursionisme ha de presentar-se fàcil i atractiu; podríem dir que ha de robar-los el cor de bell antuvi.

És una realitat que la pràctica els conduirà pels camins de la depuració, i d'una manera suau i agradable, s'efectuarà el canvi més o menys accentuat, segons les qualitats individuals.

És menester no descuidar mai els de baix de tot, que són la deu inestroncable de vida i continuïtat de l'excursionisme i d'on han d'eixir els futurs propulsors de tan noble i lloable tasca regeneradora.

I també els nostres estimats vellets han de trobar en la Diada de Germanor l'escalf reconfortant de la gran família excursionista.

Tant els infants com els venerables vellets, en aquesta festa d'amor i delectança, han d'ésser els preferits i els més afalagats, pels que tenen tota la fortitud en el cos i l'alegria i les il·lusions enceses en l'esperit.

La Mata: lloc bell i a posta per satisfer les nostres cobejances germanívoles.

Qui tot just entreveu i es troba bé amb la suggestiva pràctica de l'excursionisme, romandre per tan alterosos i ricament vegetats indrets, està en festa permanent.

No necessita les masses humanes que li treguin un avorriment que sols experimenten els que dissortadament encara no els ha tocat el cor la bellesa de les muntanyes.

Ni cal dir que les manifestacions d'art i bellesa humanes enlairen la majestat i la grandesa del conjunt, proporcionant un gaudi més intens i sublim als que sortosament han conquerit una preparació espiritual.

Tots els esclats artístics humans, tan íntimament lligats amb la Naturallesa, troben sempre un ample i feliç marc per aparèixer més esplendorosos i bells quan es desenvolupen o es mostren, en mig de la seva admirable grandesa i sublimitat.

La festa d'enguany ha tingut un marcat relleu amb l'acertada participació de l'estimada «Escola Choral» i el novell, però ben disposat Esbart Dansaire del Centre Social.

La cançó sovintment floreix als llavis dels excursionistes i l'alegria i el desig d'un jorn a la muntanya, roman sempre en el cor dels cantaires.

Els ballets populars, tan nostres, tan catalans, i les cançons tan vi-ves i matisades, ompliren de joia a tots els qui fruïrem d'aquell dia ple de sol i de sentors primaverals.

El jorn abans, els campadors hi escamparen pintorescament llurs casetes fràgils i senzilles en una serpejant clotada rublerta de flors i cobricel·lada per ric i verdejant teixit d'alzines i roures.

Arreu veïeu gentils donzelles component formosos ramells de flors boscanes plenes de perfum i de colors variats.

L'ocellada omplint els aires de divinals músiques. El paisatge llunyà, patinat delicadament d'atzur finíssim.

I la festa, amb els seus jocs populars amarats d'alegria i d'esclats de joventut, resplandia al bat del sol. La sardana, la nostra sardana ballada a ple sol i aire a l'era de la Mata, coronà dignament la Diada que finí amb recança de tots mentre a l'horitzó llunyà una apoteòsica posta de sol encenia encara els últims daurats esguards de l'astre rei.

NÚRIA

Diada de Sant Roc de 1931.

LES cinc del matí. Fugen per tots costats les boires que ahir vespre encensaren la vall, i el cel resta net. Hi ha en l'aire astringent una quieta intimitat que el sol prou bé esbandirà. Les arestes dels cimals, s'esmussen una mica com suavitzades amb pomades. Fent la toaleta conversen en veu baixa l'albada i la muntanya.

—Trenta quilos, trenta quilos!

El que ho repeteix fatxender i pueril és un xicot que junt amb sis

companys es disposen escalar el Puigmal. Tots van carregats com muls però cap com ell. «Trenta quilos!». El prat esdevé bojament verd sota les abillamentes violades d'aquests xicots: jerseis vermelló, pantalons blaus, mocadors de *gaucho* que tenen tota la intensitat dels tubs de pintor «Cadmium clair».

Pugem, pugem bo i evocant poesies.

.....Però ja tens pit? Pit i bastó. Doncs, au,
que la tempesta és lluny i el cel és blau.

Pedrasses gris clar, despreses dels espadats mig submergides entre la molsa i l'aigua del riuet nadó, com enormes tortugues. Amunt. Diminuts prats d'herba arranada constel·lats amb les defecacions de les vaques, amples i rodones com trofeus. Milers de petits llagostos verds. Singulars petits llagostos sense ales que boten amb ajuda de les seves serretes. Semblen esquitxos d'herba que els nostres passos fan alçar. M'acoto, en prenc un, amb el polze i l'índex, i l'aixeco fins al nivell dels meus ulls. Poteja llastimosament en el buit. Mai no es sabrà explicar la cabdal sensació que li faig experimentar en aquest minut. En parlarà als seus companys astorats durant tota la seva vida, incansablement.

Pugem.

—Ahir, al rosari, cantaven tan malament, però alhora tan ingènua-
ment que em semblaven pintors d'ex-vots treballant.

Damunt nostre un escamot de corbs negríssims, sota el cel empol-
sinat d'or, s'allunyen amb la calma majestuosa de l'ofici pontifical
d'ahir. D'entre els grenys acumulats dels baixos de l'espadat final bro-
lla una perdiueta que, gentil com una casada jove, saltirona davant de
nosaltres bo i remenant el darrera graciosament. Més amunt, trobem
una almosta de plomès esparces; són fines i blanques, segurament per-
teneixen a un colom del Santuari, que l'esparver ha rapissat i s'ha vingut
a cruspí ací dalt.

Nou Creus. N'hi ha més de nou de creus. Són de ferro, guerxes,
tortes, posades en sec entre els rocs. Cada una porta un drama.

—Mira allà baix, Núria: sembla uns comprimits d'aspirina llençats
al mig del paisatge.

—Mira el cel, que blau!

—Un ramat..... allà.

—..... oi.

La beatitud d'aquell silenci solament vibrant per la corda greu del

vent ens emociona, ens esgarrinx, ens fa mal. En el tel més sensible dels nostres dintres, quelcom misteriós amb una llanceta escriu un vers, un vers confús i amorf de tan pur. Per reacció ens abandonem a la frisança de dir coses banals.

—Anem fins als estanys de Carença?

—Anem.

Trepitgem el paisatge amb els peus. Parlem, garlem, xerrem.

—Els coristes de Rubí, que s'escauen al Santuari, diu que avui donaran un concert. Hi haurà aquells baixos que faran la... lala..... una bella estona. Quan finirà la darrera estrofa de la cançó més sentimental, tots els cantaires, fets els ulls al mestre, li allargaran el coll i, fent eixir les síl·labes entre els llavis posats en la postura de besar, en un sospir li donaran les notes finals. Talment com ofertes en un càlzer.

—Semblaran serafins.

J. DUCH

Ribera de Sotllo i encontorns

(Ressenya d'una acampada).

(CONTINUACIÓ)

DIA 18 juliol 1930. Fa un bon temps fresquet. Avui, per entrenament dels nou-vinguts intentarem l'ascensió a la Pica d'Estats (3141 ms.), el cim més alt de Catalunya. L'itinerari per aquest indret de Sotllo és força més interessant que els de les vessants franceses. Seguim ribera amunt, direcció al port d'Estats; a les altes vessants, dessota el port, així com a l'ampla canal que mena a l'aresta fronterera, camí del cim, hi ha encara grans congestes. La neu és molt dura i la pendent a mida que es puja es redreça. Ens cal tallar petjades i això ens fa perdre temps. Intentem acostar-nos a la paret i veure de trobar un pas lliure de neu. Allà comença una estreta canal que ens permetrà guanyar ràpidament una cinquantena de metres, la rimaia hi és molt fonda. Davalla el qui va davant, amb ajut de la corda i guanya ràpidament la roca, tot seguit els demés l'aconsegueixen i tots junts seguim per una plataforma de poca inclinació fins a la canal gran, abans esmentada, lloc per on en

temps de menys neu s'hi desenrotlla el bon camí. Al collet del cim de la canal hi endevinem una considerable cornisa de neu; a més preveient el treball que esmerçaríem en tallar petjades, determinem deixar l'itinerari normal, per embestir la paret que s'aixeca a la nostra dreta. Prenem direcció E. tot cercant alguna xemeneia de bon accés. La pendent és molt dreta i és per aquest motiu que no hi ha neu; el terreny és quelcom delicat, tot s'esllavissa. ¡Atenció a les pedres! Per fi muntem per una canal que es va estrenyent però de bon pujar, aquesta fineix al peu d'un esboranc obert a un dels esperons que davallen del cim Occ. Travessem la bretxa i devallem a una dreta canal, atapeïda de neu. Si bé aquesta neu ha rebut ja l'acaronament del sol i per tant fa de bon pujar, a la part superior optem per seguir l'estreta rimaia per on molt depressa assolim la carena i el cim Occidental als pocs passos més. La boira s'ha fet mestressa de les vessants de l'Ariège; vers Catalunya hi llueix el sol. Davallem al collet que separa el cim Occ. del central o sia el més alt del massiu d'Estats i assolim aquest cim, on descansem tot fruit de la visió magnífica d'estimbats, boires, cims i neus. La boira s'infla i s'enlaira sense gosar, però, inquietar-nos.

Per a completar l'ascensió ens caldria anar fins al cim Oriental, el més baix dels tres; una aresta temptadora i fina hi mena. ¿Què fem? Si no fos aquesta boira que ara furient munta, tot embolcallant el massiu, gosaríem traspasar l'aresta i intentar la davallada des del cim petit cap a la ribera de Sotillo. Cal també que tinguem present que anem cinc companys i tan sols 20 metres de corda. Massa nombre per embarcar-nos amb aquestes perspectives vers un itinerari dubtós. El retorn, amb tot, no el farem, en part, pel mateix camí de pujada. Davallem al collet obert en la carena que lliga el massiu tot proper del Montcalm amb la carena general pirenenca quin nus és precisament al cim Occ. d'Estats. Totes les altes vessants de la ribera francesa de Bors estan atapeïdes de neu. Tot relliscant baixem uns doscents metres i després sense perdre gaire nivell revoltem les vessants estimbades d'Estats fins arribar a l'escorranc que davalla del port, al qual pugem i traspassem per davallar cap els estanys i el campament. El port d'Estats és una estreta i enclavada obertura, punt màxim de la depressió de la carena entre la Pica d'Estats i la del port de Sotillo. Quin contrast! mentre que a la vessant francesa la boira ho tapa tot, a Sotillo sota l'esclat del sol hi llueixen magníficament els dos estanys i les grans

congestes. En avall formosa passejada. El Monteixo ens guaita fit a fit.

Horari: Socalma 6'15, començament de la gran congesta 8'30, començament de la canal gran 9'50, Pica d'Estats 11'30-12'10, port de Sotillo o d'Estats 13'25-13'45, estany superior 14'30-35, inferior 15'30-16, Socalma 17. Total: 8 hores 5 minuts.

Dia 19 de juliol. Ens llevem més tard que de costum; no hi fa res, per abastar el cim de Saborta ens sobrarà temps. Enfilem el camí fins a l'estany inferior des d'on ens dirigim vers la ribera Occidental tot seguint el covicol que comunica amb la veïna comarca de Baborta, pel coll del mateix nom. Del coll al cim, l'ascensió és a la vista, el camí és dret però senzill. Dues hores d'estada al cim! quin esclat de llum!

Al fons del cercle de Baborta s'hi ajassa un estany (tenim entès que és el més gran dels de tota la vall Ferrera) l'esguard fita preferentment vers les llunyanes serres de Certescans i als estimbats tots propers que cauen als estanys de la ribera Occidental. La Pica de Sotillo al N. limita l'horitzó.

La davallada la fem pel mateix itinerari.

Horari: Socalma 8, estany 9, coll de Baborta 10, cim de Baborta (2934 m.) 11-13, coll 13'30, estany inferior 14'30-15'15, Socalma 16. Total: 5 hores 15 minuts.

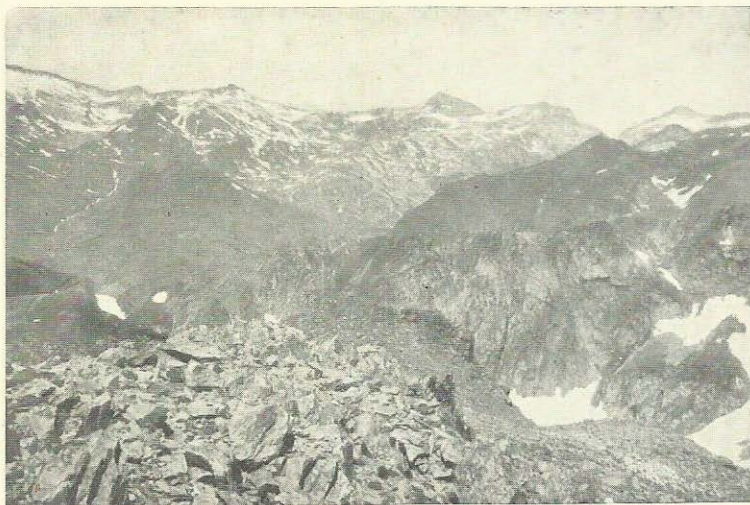
Dia 20 de juliol. Resseguits ja tots els camins més interessants de la comarca de Sotillo, decidim traslladar el campament al pla de Boet. Ens carreguem el bagatge i deixem la Socalma, seguint un corriol que per la vessant esquerra de la ribera, revolta i planeja dins del bosc. Poc després de deixar el bosc i a la resta de la Ribera d'Aresté, el corriol es bifurca: el de la dreta davalla sobtadament al fons de la vall mentre que el de l'esquerra segueix planejant per abastar una hora i mitja més tard el port vell o de Roumazet (2599 ms.). Seguim pel primer corriol que ens mena a una palanca per mitjà de la qual atavessem el riu d'Areste i tot pujant suaument abastem el pla de Boet, atapeït de verdor, i la cabanya on saludem dos pastors i dos carrabiners. A l'extrem superior del pla, arran mateix del bosc establim el segon campament.

Cal anar a Areo a proveir; dos voluntaris empenen la sortida sota un sol que crema. Sortosament el camí passa una bona part per dins del bosc; aquest bosc atapeït de bedolls, abets i pins, s'estén per les vessants dessota mateix del Monteixo. El camí deixa a considerable fondària, el riu i va davallant suaument, atravesa alguns prats al peu

Fot. A. Miralda

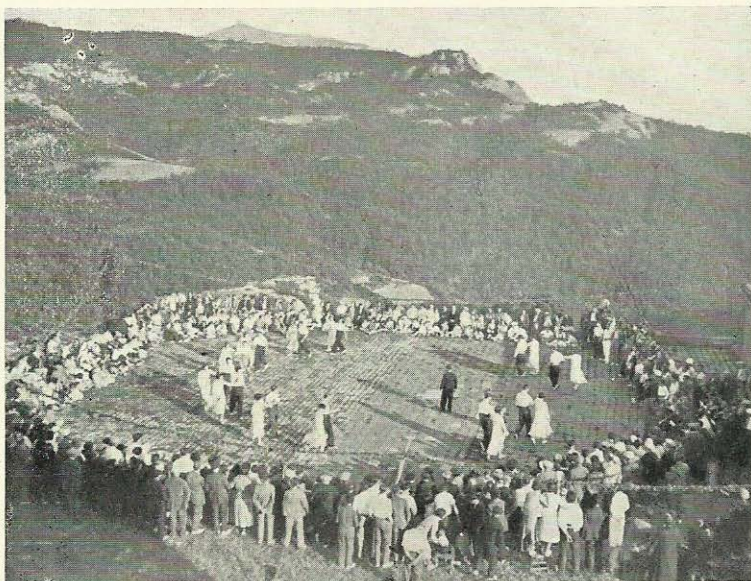
Pica de Baborta, 2934 mts.: des de la ribera occidental de Sotillo.

Fot. A. Miralda

Regió i estanys de Certescans (naixement del Noguera de Cardós)
de des del cim de Baborta.

XII DIADA DE GERMANOR A LA MATA

L'«Esbart Dansaire» del Centre Social dansant a l'era de la Mata

Ballada de sardanes

de varies bordes i finalment atany el camí del fons de la vall, al costat mateix de la font Roja. Per arribar a Areo havem esmerçat molt més temps del que caldria: les parades han sovintejat i la picada (d'un insecte probablement) al front d'un dels dos companys, sense més conseqüències que una gran coïssor, ens han fet perdre molt temps. A cal Gràcia ens fan una afectuosa arribada i un suculent dinar-sopar. La força de la costum fa que un estigui atent mentre l'altre beu. ¡Aquí rai que no ho mesuren!

Horari: Socalna 8, pla de Boet 9'15-10'30, Areo 14. Total: 4 hores i 45 minuts.

(Acabarà)

S.

En J. Soler i Palet i l'Arqueologia

(Acabament)

EL dia 21 de setembre de l'any 1917 foren descobertes les pintures de l'absidiola cega de l'església de Santa Maria, les quals representen el Pantocrator amb Sant Tomàs de Cantorbery i son diaca Eduard Grim.

«La Vanguardia», pocs dies després, publicà uns interessantíssims articles referents a dites pintures, articles en els quals En J. Soler i Palet demostrà tan extraordinaris coneixements sobre aquells motius, que el «Centre Excursionista de Catalunya» l'invità per a què dongués una conferència sobre aquell tema a dita entitat.

Aquesta conferència, va tenir lloc el dia 21 de desembre de 1917, en la qual digué entre altres coses interessants:

«Ja en el Concili d'Il·liberis, entre els anys 300 i 303, es determinà que no hi hagués pintures en les esglésies, perquè a les parets no s'hi pinti ço que s'adora i reverencia. Un compilador dels Concilis, autor del segle XVIII, ho interpreta en el sentit d'evitar les irreverències en tals imatges en temps de persecucions, la qual cosa ho afirma l'eminent arqueòleg modern Dom C. Leclercq, al suposar que el mòvil dels dinou bisbes reunits en el susdit primer Concili de la província d'Espanya, obee a la repetida aparició de caricatures ridiculitzant, en les parets de les esglésies, les imatges dels Sants Màrtirs, per evitar la qual cosa es prohibiren tals pintures cristianes.»

Aquesta conferència fou publicada íntegra en el Butlletí de la mentada entitat barcelonina en els nombres corresponents al mes de febrer i març de 1918.

A primers de desembre de 1919, En J. Soler i Palet, per motius de salut, renuncià la Presidència de la Junta Municipal de Museus i Biblioteques de la nostra ciutat.

Dita dimissió fou acceptada, però amb molt sentiment, proves del qual, la Junta el nomenà president honorari.

Un dels últims articles que publicà en J. Soler i Palet sobre el seu tema preferit, fou en la revista d'art *Vell i Nou*, corresponent al mes de juny de l'any 1920.

Foren uns articles basats sobre l'autor del retaule de la Mare de Déu del Roser, obra de l'escultor català del segle XVII N'Agustí Pujol, i un sobre l'altar Major del Sant Esperit, obra del mestre Montpeó, acompanyats d'unes esplèndides fotografies d'En Ribera.

La salut d'aquell gran arqueòleg terrassenc va anar disminuint, fins que s'extingí la seva vida, content però, i satisfet d'haver treballat per Terrassa i de deixar un bon record com és l'actual Biblioteca i aquell esplèndit Museu el qual honora a n'En Soler i Palet i a la ciutat.

R. DE LA GALERA

Crònica

Junta General Ordinària D'acord amb el que disposa el nostre Reglament, el Consell Directiu del Centre Excursionista es complau a convocar els seus associats, a la reunió general ordinària que tindrà lloc el prop-vinent divendres dia 23 de setembre, a dos quarts de 10 de la vetlla de primera convocatòria i, en cas necessari, a les 10, de segona, per tal de tractar dels assumptes següents:

Lectura i aprovació de l'acta anterior.

Lectura de la Memòria 1931-32.

Presentació i aprovació de l'estat de comptes de l'Entitat.

Elecció dels socis que han d'ocupar els càrrecs que reglamentàriament quedaran vacants: President; Vice-secretari; Bibliotecari; Vocal d'ARXIV i Vocal d'Arqueologia, Història i Art.

Ensenya de l'Entitat.

Assumptes generals.

LA FESTA DE REPARTIMENT DE PREMIS DE LA XII DIADA DE GERMANOR.
—El dia 2 d'agost, va celebrar-se a la nostra sala d'actes, una selecta vetllada amb motiu del repartiment de premis dels concursos celebrats a La Mata, el dia de la Diada de Germanor. La Festa es veié en extrem concorreguda, puix que el nostre estatge fou insuficient per a contenir els nombrosos associats del Centre, de l'Escola Choral i familiars llurs, que varen assistir-hi.

S'inicià la vetllada amb la projecció del film amateur, en dues parts, «De Cauterets a Lourdes, passant pel Vignemale i el Mont-Perdut», presentat amb acompanyament de música impresa apropiada.

A continuació, després d'uns mots escaients a l'acte, pronunciats pel nostre Bibliotecari senyor Ballber, de la Comissió organitzadora de la Diada, en Norbert Castanyé va llegir la bella prosa, original, «Cançons i Excursionisme». Seguidament, en Baltasar Ragon, va delectar-nos amb la seva inspirada poesia «La Mata». Finalment, el Vocal d'Arxiu, en Rossend Grané, llegí una bella impressió-ressenya de la XII Diada de Germanor, la qual publiquem en aquest número.

Ham procedí, després, al repartiment dels premis a les senyoretes guanyadores dels concursos. Heu's-ací la llista de les damisel·les premiades:

Concurs de salts a corda per a nenes i senyoretes: Josepa Martí, Cèlia Gusi i Josepa Llobet, de les nenes, i Petronel·la Agut, Montserrat Dalmases i Pelegrina Sanuy, de les senyoretes.

Concurs de rams de plantes i flors boscanes. Dels vint-i-tres pomells presentats, varen premiar-se'n dotze, els quals correspongueren a les senyoretes següents: Carme Llejà, Matilde Capella, Montserrat Castanyé, Carme Boliu, Joana Urjena, Montserrat Gumfaus, Pilar Molé, Petronel·la Agut, Maria Condal, Lola Massana, Roseta Monte i Teresina Boliu.

En recollir els respectius premis, totes les senyoretes guanyadores foren molt aplaudides.

Finalment, es projectà una segona part de cinema d'aficionat, la qual es composà d'un reportatge cinematogràfic de la mentada Diada, que obtingué calurosos aplaudiments, i d'un film documental de l'Exposició de Barcelona, els quals films foren, també, amenitzats amb música apropiada.

La sessió de cinema anà a càrrec del nostre Secretari («Edelweiss

films») i els discos, així com l'aparell amplificador, foren cedits pel nostre volgut consoci en Salvador Cardellach.

Fou, doncs, una bella festa de grat record.

REGRACIAMENT.—Ens és plaent de palesar-lo, des d'aquestes pàgines, al nostre distingit consoci senyor Josep Mata, per haver-nos permès celebrar la XII Diada de Germanor a la seva finca de Sant Llorenç del Munt.

LA SUBSCRIPCIÓ «FÈLIX FONT». — El dia 5 de juliol passat foren trameses a la Caixa de Pensions per a la Vellesa i Estalvi, sucursal del Clot, per tal d'ésser ingressades al c/c. «Subscripció Fèlix Font», les setanta pessetes que es recaptaren a la nostra Entitat, amb motiu d'aquesta subscripció.

OBSEQUI ALS SOCIS DEL CENTRE. — El nostre volgut ex-president Sr. Boada i Lladó, obsequià als socis del Centre amb un exemplar de l'edició que el periòdic «El Dia» va fer de la conferència «El secret de la salut, de l'èxit i de la felicitat», del Dr. V. Pauchet, la qual, traduïda al català pel Sr. Boada, fou llegida per ell mateix en una magnífica vetllada d'aquest curs.

No cal dir com tothom ha quedat reconegudíssim de la deferència del nostre distingit consoci.

BIBLIOTECA. — Ultra les revistes i butlletins que habitualment es reben al Centre, han ingressat a la nostra Biblioteca els volums següents: «Boletín de la Academia de la Historia», volum C, quadern I.

«Canigó - Montserrat», de Mn. J. Verdager.

«ARXIV del C. E. de Terrassa», volum 1930-31.

Del nostre col·laborador Sr. Jacinte Elies hem rebut el fascicle «Nota sobre l'estratigrafia del Montserrat», del qual n'és autor.

«El secret de la salut, de l'èxit i de la felicitat», versió catalana del Sr. A. Boada i Lladó, cedit per ell mateix.

De la Caixa d'Estalvis de la nostra ciutat, hem rebut «Memòria de l'any 1931».

El nostre Vice-secretari, el bon amic Feliu Badiella, ha cedit el volum «Del camp de Tarragona a l'Ebre», guia d'aquelles contrades.

Del Sr. Marian Faura, hem rebut un interessant volum sobre una peritació de finques.

La Junta Directiva d'aquest Centre Excursionista, es complau a fer constar el seu agraïment a tots els generosos donadors.

EXCURSIONS FETES. — Durant els mesos de maig, juny i juliol, s'han efectuat 25 excursions amb un total de 176 socis. Els llocs preferits han estat:

Mes de maig: a la Pica del Carlit, al refugi d'Enbeis.

Juny: als Ecos de Montserrat, Garraf, i la XII Diada de Germanor a la Mata, amb una notable acampada composta de 22 tendes.

Juliol: a Santa Cristina, a Mallorca i Coves del Drac, a l'antiga ermita de les roques de Cavall Bernat de Montserrat, ascensió al pic de les Espases per la cresta (Pirineu), a Lloret, i la Pola.

Secció d'Atletisme *Abril, 10.* - Amb motiu de celebrar-se al camp del C. D. Júpter, de Barcelona, la inauguració d'unes pistes de cendra, els nostres atletes Cardús, Poy i Urzanqui van participar-hi, classificant-se com segueix: Cardús obtingué el primer lloc en el salt d'alçada amb la marca de 1'60 m., i llençà el pes a 9'88 m.; Urzanqui es classificà a primer lloc de la seva eliminatòria en la cursa de 300 m. llisos; i Poy arribà a sisè en els 600 m.

Abril, 14. - Els corredors Mestre i Alay participaren a la cursa «Jean Bouin», efectuada a Barcelona, classificant-se el primer a 5.è de Juniors i a 22 de la general i Alay a 19 dels neòfits.

Maig, 1. - S'efectuà la primera reunió oficial d'entrenament a Les Fonts, en la que s'obtingueren excel·lents resultats, sobressortint les marques aconseguides en els salts d'alçada i triple. En la primera prova Cardús i González lograren saltar 1'70 i 1'60 respectivament i pel mateix ordre els mateixos atletes aconseguiren en la segona 12'25 i 12'10 m.

Maig, 8 i 15. - En els Campionats Provincials de Juniors, celebrats a l'Estadi, González obtingué les següents classificacions: En llargada va saltar 5'92 m., quedant a segon lloc; en el triple aconseguí el primer amb 11'91 m.; i també a segon en la perxa amb un salt de 2'95 m. En aquesta darrera prova la sort no acompanyà gaire a González, ja que a l'intentar saltar els 3'30 m. va fer caure la fusta amb la mà, una volta ja l'havia passat netament. També fou molt lamentable el no poder participar dit atleta en el salt d'alçada, que va efectuar-se el primer dia al

matí (a causa de no haver arribat el tren en què ell havia de marxar), doncs per les marques que s'aconseguien en dita prova, hauria pogut classificar-se entre els primers llocs, si es té en compte que Gonzàlez ha saltat en diverses ocasions el 1'60 i 1'65 m., mentre que el vencedor de la mateixa sols aconseguí saltar el 1'55 m.

Maig, 15. - Invitats per la Joventut Santperenca, amb motiu de celebrar-se la Festa Major de la veïna barriada, la Secció va efectuar unes proves d'exhibició intercalades en el partit de fútbol, efectuant-se els 1.500 m. llisos i llençament de javelot. La primera fou guanyada per Poy i la segona per Cardús.

Maig, 22. - Igual que el diumenge anterior, la Secció va portar a cap una altra exhibició al camp de la Societat Coral «Els Amics», en ocasió de celebrar dita Entitat la inauguració del seu camp d'esports. S'efectuà també la cursa de 1.500 m. llisos, que guanyà Mestre i a més els salts d'alçada i perxa a càrrec de Cardús i Gonzàlez els quals, respectivament, varen saltar 1'70 i 1'65 en la primera prova i 3'15 m. (exquo) en la segona.

Maig, 29. - La Secció efectuà al seu camp de Les Fonts, el primer «match» inter-club, com a inauguració de la present temporada, essent els contrincants una selecció formada pels Clubs J. E. Pensament i C. Natació, de Sabadell. Varen resultar vencedors els nostres per 40 punts contra 15 i s'igualaren els rècords de la Secció dels salts d'alçada i triple el primer per Cardús i l'altre per Urzanqui, amb 1'70 m. i 12'49 m. També fou notable la marca aconseguida pel nostre equip de relleus 4 x 100 m. format per Cardús, Urzanqui, Gonzàlez i Marcet, els quals emplearen 47 s. 9/10.

Juny, 5 i 12. - Un equip compost per 8 atletes, va participar als Campionats Provincials de Barcelona, efectuats a l'Estadi, obtenint-se les classificacions següents: Cardús efectuà una brillant actuació en la prova de 110 m. tanques, en la qual debutava. Després d'haver guanyat la seva eliminatòria, celebrada el primer dia, va aconseguir, en la final, el primer lloc, venent al campió d'Espanya Consegal i el sub-campió Roca, amb la marca de 17 s. 3/10, la qual millora el rècord anterior de la Secció que ostentava En Boada. El mateix Cardús conquerí neta-ment el primer lloc del salt d'alçada amb la marca de 1'70 m. i també el quart lloc en la perxa. Gonzàlez quedà empatat a segon amb En Consegal, a 3'15 m. en la mateixa prova i obtingué el quart lloc en

triple salt i alçada. Poy es classificà tercer en els 3.000 m. Steeple Chasse. Mestre també es classificà tercer en els 10.000 m. llisos i a sisè en els 5.000 m. Murcia obtingué el quart en l'esmentada cursa de 10.000 m. I finalment, l'equip de relleus (4 per 100 m.) compost per Boada, Marcet, Pauls i Cardús, es classificà tercer amb la notable marca de 47 s.

Juny 26 i juliol 10. - En aquestes dates es celebraren també a l'Estadi els Campionats de Catalunya, en els quals els nostres representants es classificaren com segueix: En la final dels 110 m. tanques, Cardús fou batut per Roca i Consegal, classificant-se per tant a tercer lloc i a un metre del vencedor. Contràriament al que s'esperava, no va obtenir-se en aquesta final la marca que lògicament havia d'aconseguir-se, per la lluita que era de preveure, doncs mentre Cardús en els anteriors Campionats Provincials va guanyar a dits atletes amb el temps esmentat de 17 s. 3/10, en aquesta darrera final fou batut amb una marca inferior, o sigui 17 s. 6/10. No dubtem de què Cardús quan pugui entrenar-se normalment amb les tanques que la Secció ja té encarregades, lograrà reivindicar-se en futures actuacions sobre aquesta especialitat, pot dir-se desconeguda encara per ell actualment. El mateix atleta va quedar a segon lloc en el salt d'alçada amb 1'68 m. Poy es classificà a tercer de la Steeple Chasse amb el temps de 10 m. 32 s., amb el qual millorà el seu mateix rècord anterior. González aconseguí el tercer lloc en el salt de perxa, saltant 3'10 m. i el quint en llargada i triple amb les marques de 5'99 i 12'28 respectivament. També Mestre va millorar el rècord de la Secció dels 5.000 m. llisos amb el temps de 16 m. 59 s. 2/5, en quina prova es classificà a sisè lloc.

El dia 4 de juliol, en uns entrenaments efectuats a Les Fonts, el corredor Poy va batre, extra-oficialment, el rècord de la Secció de la cursa de 3.000 m. llisos, deixant-lo establert a 10 m. 2. s.

Amb motiu dels entrenaments oficials d'eliminació que varen efectuar-se el dia 17 de juliol a l'Estadi, en vistes als Campionats d'Espanya d'Atletisme, el nostre atleta Poy requerit per la Federació, va participar en la prova de 3.000 m. Steeple Chasse, en la qual va classificar-se brillantment a primer lloc, conseguint batre novament el seu anterior rècord el qual deixà establert a 10 m. 29 s. 1/5. També Cardús que es trobava present a dits entrenaments, va efectuar alguns salts d'alçada i per poc no va batre el rècord de la Secció, doncs després

d'haver passat fàcilment el 1'70 m. va intentar el 1'75, quina alçada no va poder franquejar, encara que demostrà novament que la mateixa estarà dintre poc temps al seu alcanç.

Fruit de les classificacions obtingudes per Poy i Cardús en els passats Campionats de Catalunya, varen ésser seleccionats per la Federació per a formar part de l'equip català. No cal dir que és per a nosaltres una gran satisfacció poder anunciar aquesta nova que tant honora a la Secció, al Centre i també a la nostra Ciutat, a l'ensems que ens és plaent adreçar des d'aquestes ratlles, la nostra més cordial felicitació als citats consocis per llur honorable i merescuda distinció, obtinguda gràcies al seu entusiasme i constància, desitjant-els-hi al mateix temps, que de dits Campionats puguin sortir-ne ben airoso, pel bon nom del Centre i de Terrassa.

També podem anunciar amb goig que ja des de fa alguns dies es troben entre nosaltres els consocis i atletes S. Fraga i Pallarès, que actualment estan complint el servei militar, el primer arribat de Mahó i el segon de La Seu d'Urgell, els quals han vingut amb permís per a passar una mesada amb llurs familiars. També varem tenir el gust de poder saludar al consoci Figueras, amb motiu de venir a passar els dies de la Festa Major a casa seva, el qual està altra volta a Girona, complint el servei militar.

FULLA D'EXCURSIONS OFICIALS

AGOST, DIES 14 al 21

**Campament col·lectiu a l'estany de Sant Maurici,
per tal d'ascendir als principals cims d'aquella regió.
Organitzada per la S. d'E. de N. i A. M.**

SETEMBRE, DIA 4

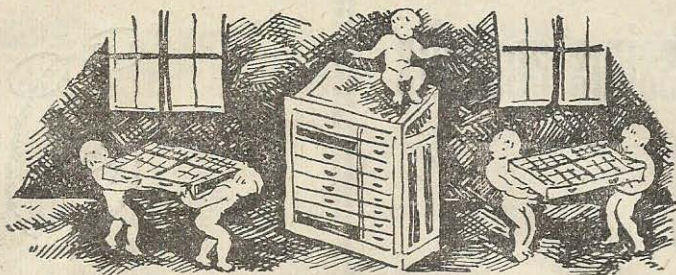
**A Sant Llorenç.
Cova del Frare, Cova de les Ànimes i Font de l'Olm.
Vocal: J. Tintoré.**

DIA 11

**A Sant Benet de Bages, per Mura i retorn per Manresa
Preparatòria, dia 6. (Viatge en autocar) Vocal, F. Aligué.**

DIES 24 i 25

**Acampada al Montnegre.
Vocal, M. Aurell.**

ENCARREGUEU ELS VOSTRES
IMPRESOS DE QUALITAT A

JOAN MORRAL
IMPRESSOR

NORD, 22

TELEFON, 230

TERRASSA

Moderníssims aparells

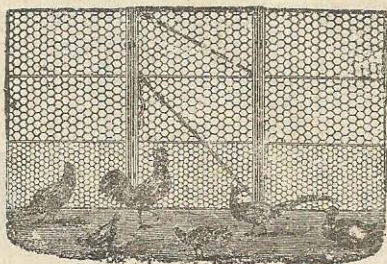
**Radio
Gramoles
i Discs**

Francesc Matarrodona

Sant Antoni, 11

Frederic SETÓ

Alambrats. Enreixats. Teixits per a
sommiers, cedassos i garbells per a
mines i usos industrials. - Cortineo
metàliques de cadena. Instal·lacions
completes de cercats, galliners, cuni-
llers i «pajareres».

Carrer de Topete, 94

Vda. de G. Llargués

Bisuteria i Óptica

Font-vella, 18 - TERRASSA

**ASSEGURANCES
CAPELLA**

VIDA

INCENDIS

ACCIDENTS

MARÍTIMS

ROBATORIS

Etc. etc.

St. Leopold, 98

Telefon. 109

FRANCESC GIBERT

Especialitat en CUINES ECONOMIQUES
FABRICACIO PROPIA

Pare Font, 15

TERRASSA

Purificadors aigua PERMO, DEFRIES S. A. E. (Maquinària Ferramente)
F. PRAT BOSCH, Bomba PRAT, Humidificacions
A. PADRÓS, S. A., Arques Caudals
MÁQUINES D'ESCRIURE :: S. K. F., Rodaments a boles, etc., etc.

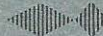
M. FAINÉ CASTELLÀ
Pressupostos gratis
TERRASSA

MAQUINES DE COSIR CENT CINQUANTA PESSETES
ALFA MESBARATES QUE LES
DEMES MARQUES

:: Primer Premi Exposició :: Ventes al comptat i a plaços

Garantida per 10 anys ST. LLORENÇ, 80 TERRASSA

CASA CUNI

 CONFITERIA

RUTLLA, 52 : TERRASSA : TELEFON 1717

M. ABAD RIBERA

Pues i Lligos per a Teixits :: Extens assortit en Pues de Lloguer
Filferros de totes classes :: Enreixats metàl·lics :: Laminació
en fred de cercols per a embalatges i altres indústries

TOPETE, 1

TELÉFON, 2250

Soci!!

**Tens companys?
Tens amics?**

Proposa'ls per a
associar-los a la
nostra Entitat

Excursions col·lectives
Exposicions
Conferències, etc.

Articles per a fàbriques i ma-
gatzems : Cordes, cordills, arpi-
lleres i fils en cànem, cotó i pita

Papers en roïllos i resmes
de totes classes, de la casa
"HIJOS DE E. BACHS, S. L."

Joan Cornet

Venda al major i al detall

SANT ANTONI, 2 - Teléf. 1484

== TERRASSA ==

Construcció de CLAUS
de totes classes i
ARTICLES de FERRETERIA
RAMON MORRAL

Especialitat amb tota classe de
Tatxes per calçats d'excursió.

CREU, 77 - Teléf. 2287 - TERRASSA